

Slunce plane na východní straně
Tančí v korunách, stromy mluví
Kudy cesta k tajemné vede hoře
O níž praděd vyprávěl, o vzácných nerostech
Slunce klesá mimo dohled hvozdů podzimních
Oheň a maso, v loži listí Jasmuz sní
V plamenech blesky, magický vzduch
A ve snu kráčí cestou tolik hledanou
Skutečná ta skalní stěna
Poutník noci zdraví tvé stáří
Kovářova prosba, promluví ať ona
Poodhalí rudy i jejich tajemství
Trpaslík hledí z otevřených úst hory
Do otevřených úst kováře
Všechno o něm ví Röri
Mistr šlechtění kovů, rud a kamene
Vejdí do mého podhoří, naučím tě zázraky
Znám dobře tvé trápení
Někteří lidé, ti zlomocní
Vím kdo jsi a čí potomek
Nasbírej dřevo padlé do pece
Krásná kladiva, kleště
Hleď na plameny, světlo měsíční
Kovář jako němý z nádhery
Toho náradí a vzácných surovin
Neznámé kovy
Horniny fialovočervené
Se šlechentým svolením
Taví Jasmuz co lidé neznají
Kuje a kuje podkovy, v trysku prozpěvující
Prosolené vepřové a zbytek piva pro Röriho
Jak obrovská pomoc, a tak malou žádá odměnu
Ty spíš, Jasmuzi
Směje se trpaslík a s ním ozvěna
Vstávej, už je bílý den
A ty máš dlouhou cestu na bedrech
Slunce pálí do očí, svit mezi větvemi
Co teď, ach, ten promarněný čas
Ve studánce září však čtyři podkovy
Hora nikde, ani snová cesta, ani Röri
Poklona lesu, díky Paní, Pánovi
Díky tajemné hoře, všem silám přírody
Skoro až za tmy doma, netrpělivý tam princ
Orebyjský syn, a šklebí se povýšeně
To mu ale upadl meč
Když Jasmuz ho oslnil dílem svým
Okoval rychle běhy koně
Podkovy zpívaly jako žádné jiné